

По тагъвзи начинъ постъпило министерството и съ другитѣ колоніи.

На губернаторътъ били проводени заповѣди да противудѣйствиува на митингитѣ и на събраніята въ колоніитѣ за да ги не допусне до нови жалби, адреси или рѣшенія съ пакостно намѣреніе.

Този циркуляръ на министерството малко можа да укроти развълнуванитѣ Американци; защото правото, потвърдено отъ хартата и конституціята, министерството унищожавало съ полицейскійтъ порядъкъ. Американцитѣ излѣзва ли отъ кожата си и все рѣшително и по-рѣшително ветхивали у противудѣистіе на откритата сила.

Отъ своя страна министерството, което защищавало достойнството на властѣта и царскитѣ прѣимуществва (прерогативи), считало за унизително и несвойственно за авторитетътъ си да се съгласи на каква да е отетжка. Не отетживали и не се примирявали Американцитѣ; тѣй също и министерството не се съгласявало. Нито едната, нито другата страна не искала да отетжни нито една стжка. Каквъ можеше да бжде крайтъ? Ако съгласіето е невъзможно съ дума, ако хора, разгорѣшени отъ взаимно противудѣистіе, не съ въ съжгояніе да глѣдхтъ на отношеніята си спокойно обективно, то само едно рѣшеніе е възможно — матеріалната сила. — Къмъ това срѣдство и прибѣгнало министерството, вѣроятно, за да оправдае думитѣ на Франклина, който казалъ въ палатътъ на прѣдставителитѣ »и бунтъ нѣма, но ше го направятъ«.

Губернаторътъ Бернаръ, за политическата мждрость на когото се опазили най-силни доказателства, като жалѣлъ твърдѣ много за гдѣто властѣта му нѣма съвсѣмъ никаквъ авторитетъ и за това распорѣжданіята на министерството си оставхтъ неиспълнени, просилъ поддржката на правителството. Това означавало да му проводятъ войска. Понеже удовлетвореніето на таквази просьба никакъ не противурѣчало на системата, пріета отъ министерството за отношеніята си къмъ колониститѣ, то и заповѣдало на главнокомандующійтъ сѣвернитѣ колоніи, да проводи въ Бостонъ два баталіона и четири военни кораба. Въ тайната заповѣдъ на главнокомандующійтъ било казано, штоо единъ